

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti utca 34-45.

Szegedi Járásbíróság útján
6720 Szeged, Széchenyi tér 4.
(Elsőfokú bíróság ügyszáma: 22.P.20.969/2017)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01642-1/2020	
Érkezett: 2020 OKT 05.	
Példány: 1	Állomány: b)
Melléklet: db	

SZEGEDI JÁRÁSBÍRÓSÁG 20.	
Érk.:	2020 SZEPT 21 27
Példány:	Mell:
Az ügyiratsz.: 20969/2017	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]
(székhely: [REDACTED])
nyilvántartó hatóság: Fővárosi Törvényszék Cégbírósága, képviselő: [REDACTED]
(képviselő kézbesítési címe: [REDACTED] vezérigazgató, a
továbbiakban: **Indítványozó**) a jelen indítványhoz csatolt ügyvédi meghatalmazással (**1. számú melléklet**: ügyvédi meghatalmazás) igazolt jogi képviselőnk, Dr. Hetzmann Albert ügyvéd (Hetzmann Ügyvédi Iroda, [REDACTED]) útján eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, a 30. § (1) bekezdésében előírt törvényi határidőn belül az alábbi

alkományjogi panaszt

terjesztem elő a **Kúria Pfv.V.21.702/2018/6. szám alatt meghozott ítéletével szemben.**

I. KÉRELMEK

Indítványozó alkotmányjogi panaszt terjeszt elő **az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § bekezdése alapján**, amelyben kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az **Abtv. 43. § (1) bekezdésének alkalmazásával**

– **állapítsa meg elsődlegesen a Kúria Pfv.V.21.702/2018/6. szám alatt meghozott ítéletének az alaptörvény-ellenességét**, és

– **az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg** a támadott ítéletet, mivel az ítélet, mint az ügy érdemében hozott, egyúttal a bírósági eljárást befejező döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve Indítványozó részére további jogorvoslati lehetőség nincsen biztosítva.

Indítványozó álláspontja szerint a **támadott ítélet rendelkezései az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe ütköznek.**

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, illetve az Abtv. 27. §-ában foglalt rendelkezésre alapítjuk.

II. BEFOGADHATÓSÁG

Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybírói eljárás feltételeinek fennállását az Indítványozónak kell igazolnia. Az alábbiakban Indítványozó igazolni kívánja jelen ügyben való közvetlen és aktuális érintettségét, továbbá azt, hogy az alaptörvény-ellenes ítélet vonatkozásában Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, valamint hogy az ítéletet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, továbbá, hogy az ítélet alaptörvény-ellenes rendelkezései alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel.

II/1. Az Indítványozó érintettsége

A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó 2018. szeptember 25. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúria részére a Szegedi Törvényszék 3.Pf.20.086/2018/5. szám alatt meghozott ítéletével szemben. A Kúria a jelen alkotmányjogi panaszban támadott és 2020. május 27. napján kelt és Indítványozó részére 2020. július 21. napján kézbesített ítéletével a Szegedi Törvényszék fenti ítéletét hatályában fenntartotta, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint Indítványozó felülvizsgálati kérelme alaptalan, illetve mivel a felülvizsgálati kérelem a Kúria álláspontja szerint új jogcímre (jogalap nélküli gazdagodás) hivatkozik, illetve a Kúria álláspontja szerint a kereset jogalapjaként figyelembe vehető lenne a jogalap nélküli gazdagodás, mint jogcím, azonban erre az elsőfokú és a másodfokú bíróság előtti eljárásokban Indítványozó nem hivatkozott, így a Kúria álláspontja szerint a kereset jogalapja hiányzik, így helyes volt az elsőfokú bíróság keresetet elutasító rendelkezése, amelyet a másodfokú bíróság ítéletével helybenhagyott.

Álláspontunk szerint a Kúria ítélete Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogorvoslathoz való jogot súlyosan sérti, tekintettel arra, hogy a Kúria – a később részletesen kifejtetteknek megfelelően – iratellenesen és egyúttal alapjogot sértő módon állapította meg, hogy Indítványozó korábban nem hivatkozott a jogalap nélküli gazdagodásra, mint jogcímre és emiatt a kereset jogalapja hiányzik.

II/2. A jogorvoslati lehetőség hiánya

Tekintettel arra, hogy a Kúria ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye, ennek megfelelően Indítványozó az Abtv. 27. §-ában foglaltaknak megfelelően az ítélet vonatkozásában jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve az ítéletben foglalt alaptörvény-ellenes rendelkezések vitatására kizárólag a jelen alkotmányjogi panasz útján van lehetőség Indítványozó részére. Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az ítélettel szemben

Indítványozónak további felülvizsgálati kérelem benyújtására értelemszerűen nincsen lehetősége, így ilyen kérelem előterjesztésére nem is került sor.

II/3. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadjuk továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint – a később kifejtetteknek megfelelően – a hivatkozott ítélet rendelkező része, illetve annak indokolása ***alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, tekintettel arra, hogy az ítélet rendelkezései súlyosan sértik Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát***, mivel az eljáró Kúria annak ellenére állapította meg, hogy Indítványozó nem hivatkozott a jogalap nélküli gazdagodásra, mint jogcímre, hogy Indítványozó egyértelműen, több alkalommal is hivatkozott a fenti jogcímre az első- és másodfokú eljárás során, ennek megfelelően a Kúria annak ellenére nem vette figyelembe ezen Indítványozói hivatkozásokat (sőt megállapította annak hiányát), hogy az nem felelt meg a valóságnak. A Kúria fenti téves megállapítása emellett vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, mivel ezen eljárási tévedésére építi a Kúria ez egész keresetet elutasító ítélet indokolását, ennek megfelelően a kereset elutasítása egy eljárásjogi tévedésen alapul, amely egyértelműen alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet ennek megfelelően és a későbbiekben részletesen kifejtetteknek megfelelően súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát.

Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság *hatásköre* az ítélet rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatára az Abtv 27. §-ában foglalt rendelkezésre tekintettel *fennáll*, mivel az ítélet, azaz az ügy érdemében hozott döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, ennek megfelelően Indítványozó alkotmányjogi panasa vitathatatlanul befogadható.

III. Az Indítványozó kérelmében foglaltak részletes indokolása

III/1. Tényállás

A jelen alkotmányjogi panasz indítvány alapjául szolgáló tényállás tekintetében Indítványozó az alábbiakat kívánja előadni. A felperes Indítványozó és az alperes [REDACTED] közötti a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] uniós támogatás felhasználásával megvalósuló átépítési, korszerűsítési kivitelezési munkáival kapcsolatos [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] független mérnöki feladatainak ellátására a [REDACTED] [REDACTED] által kiírt közbeszerzési eljárás lefolytatását követően 2011. október 21-én megbízási szerződést kötöttek. A szerződésben felperes és alperes részletezték a megbízott felperes által megvalósítandó tevékenységeket. Megállapodtak, hogy azokat 2013. június 30-ig, illetve a szerződéshez kapcsolódó projekt

keretei között megvalósuló létesítmény garanciális időszakának végéig (műszaki átadás-átvételt követő 60 hónap) kell ellátni. Meghatározták, hogy a felperes szolgáltatása ellenértékeként a megbízó alperes bruttó [REDACTED] megbízási díjat fizet. Kikötötték, hogy a felperes e megbízási díjon túl semmilyen jogcímen nem igényelhet az alperestől további díj- vagy költségterítést. A megbízási díj véglegesen rögzített átalányár. A szerződést csak akkor módosíthatják, ha a szerződéskötést követően – a szerződéskötéskor előre nem látható ok következtében – beállott körülmény miatt a szerződés valamelyik fél lényeges, jogos érdekét sérti.

A felek 2014. december 12-én a szerződésüket módosították, amely szerint a megbízás teljesítéséhez tartozó szolgáltatás ellenértékeként a többletráfordításokkal arányos díjat [REDACTED] forintban határozták meg. A szerződésben rögzített teljesítési határidőt 2015. szeptember 30. napjára módosították azzal, hogy amennyiben a megadott határnapig a megbízási szerződésben előírt feladatokat a felperes akár a kivitelezés késedelme, akár egyéb okból elvégezni nem tudja, úgy külön határidő nélkül és külön díj felszámítása nélkül köteles a szolgáltatást teljeskörűen nyújtani. A felek rögzítették, hogy a felperes tudomással bír arról, miszerint a szerződésmódosítás hatályba lépéséhez a közreműködő szervezet jóváhagyása szükséges, illetve támogatás csak jóváhagyott szerződésmódosítás alapján lehetséges.

A Miniszterelnökség Közbeszerzési Felügyeletért Felelős Helyettes Államtitkárság Közbeszerzési Felügyeleti Főosztálya (a továbbiakban: KFF) a 2015. március 27-én kelt állásfoglalásában a szerződésmódosítást a határidő hosszabbítás tekintetében jogszerűnek, a szerződéses ár növelését jogszerűtlennek minősítette.

A projekt kivitelezése megtörtént, az átadás-átvétel lezárult. A felperes a megbízási szerződés és a megbízási szerződés módosítás szerinti független mérnöki feladatait ellátta. Az alperes az alapszerződésben rögzített bruttó [REDACTED] összegű megbízási díjat a részére megfizette.

Ezt követően felperes keresetében [REDACTED] és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, tekintettel arra, hogy a beruházás befejezésének elhúzódása miatt létrejött szerződésmódosításnak megfelelő többlettevékenységet nem vitásan elvégezte, ennek megfelelően az azzal arányos többlet megbízási díjra jogosult. Felperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a többlet megbízási díj az érvényes és hatályos szerződésmódosítás alapján illeti meg. A szerződésmódosítás hatályba lépésére vonatkozó feltétel ugyanis lehetetlen, értelmezhetetlen, figyelembe nem vehető, mert a KFF a szerződés tartalmát nem jóváhagyja, hanem csak véleményezi. Arra van jogi lehetősége, hogy a szerződésmódosítást teljes egészében jogszerűnek vagy jogszerűtlennek tartsa. Az utóbbi esetben a többletmunka díjazása nem számolható el a támogatás keretében, de más forrásból finanszírozható. Ha a KFF jóváhagyására lett volna szükség, annak hiányában a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 215. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó érvénytelenségi jogkövetkezményként a felperes a szerződésmódosítás érvényessé, másodsorban hatályossá nyilvánítását és az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás

megtérítését kérte, amely álláspontja szerint megegyezik a szerződésmódosításban kikötött megbízási díj összegével. Amennyiben erre nincs mód, a megbízás nélküli ügyvitel szabályainak alkalmazásával kérte az elvégzett munka ellenértékének megtérítését a szerződésmódosításban kikötött összegben.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A kereset jogalapját ésösszecszerűségét is vitatta. Arra hivatkozott, hogy a szerződésmódosítás többletdíjfizetéssel kapcsolatos rendelkezései nem léptek hatályba. Az eredeti állapot helyreállítható, hiszen az alperest az alapszerződés alapján terhelte a szolgáltatási kötelezettség. Az alapszerződés szerint pedig többletmunka esetén sem jogosult külön díjazásra. A felperest netán megillető összeg a szerződés hatályossá nyilvánítása vagy a megbízás nélküli ügyvitel szabályai alkalmazása esetén nem a létre nem jött szerződésmódosításban megállapított megbízási díjjal egyező. A felperesnek elő kell adnia és bizonyítania kell az alapszerződés részét nem képező többlettevékenységét.

A Szegedi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 22.P.21.505/2016/11. szám alatt meghozott ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes ezen ítélettel szemben 2016. december 13. napján fellebbezést terjesztett elő, amely alapján a Szegedi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Pf.20.038/2017/8. szám alatt meghozott végzésével a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasította. A határozat indokolásában kifejtette, hogy a szerződésmódosítás a KFF hozzájárulása hiányában nem jött létre, ezért a megbízási díj tekintetében a régi Ptk. 215. § (3) bekezdése szerinti jogkövetkezményt kell alkalmazni. A régi Ptk. 237. § (1) és (2) bekezdése szerinti érvénytelenség jogkövetkezményének egyik lehetséges módja a szerződés hatályossá nyilvánítása. A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben utasította az elsőfokú bíróságot a kereset érdemi elbírálására.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban 22.P.20.969/2017/11. szám alatt meghozott ítéletével a keresetet elutasította. Az indokolásában a hatályon kívül helyező végzésben kifejtett indokokkal megegyezően ismertette a jogvita lényegét. Utalt arra, hogy álláspontja szerint a felperes pontosan, tételesen nem határozta meg azon megbízással összefüggő tevékenységek körét, amelyek nem képezték az alapszerződés részét, ezért bizonyítatlanság okából elutasította a keresetet.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezést terjesztett elő, amely alapján eljárta Szegedi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.086/2018/5. szám alatt meghozott ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. A másodfokú bíróság indokolásában rögzítette, hogy felperes álláspontja szerint nem munkálta ki megfelelően az általa elvégzett többlettevékenységeket. A másodfokú bíróság ezt annak ellenére rögzítette, hogy felperes 2017. augusztus 31. napján kelt (10. sorszámú) beadványában egyértelműen rögzítette, hogy az átalánydíjas megbízási jogviszonyra tekintettel követelése összecszerűségének levezetése és bizonyítása nem szükséges, továbbá felperes a beadvány mellékleteként csatolta független mérnöki zárójelentést és szövegszerűen is hivatkozott annak 13.3., 11.4. és 11.5. pontjaira, amelyek alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy mely tevékenységeket végezte el

felperes a szerződés módosítás alapján. Felperes továbbá egyértelműen hivatkozott arra is, hogy felperes és alperes viszonylatában soha nem volt vitás az, hogy felperes valamennyi általa vállalt tevékenységet megfelelően elvégzett, csupán az volt a vita tárgya, hogy alperes a szerződés módosítás alapján elvégzett felperesi tevékenységek ellenértékét (amelyet a felek egyezően a kereseti követelésnek megfelelő összegben fogadtak el) nem fizette meg felperes részére.

Ezt követően felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a keresetnek helyt adó, másodlagosan az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító határozat meghozatala érdekében. Felperes előadta, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a régi Pp. 3. §-ában, 221. § (1) bekezdésében, a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 303. § (1) bekezdésében, valamint a régi Ptk. felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rendelkezéseit. A másodfokú bíróság a régi Ptk. 478. § (1) bekezdésébe ütköző módon nem vette figyelembe, hogy az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás értéke a szerződés módosításban meghatározott átalánydíjjal egyezik meg. A régi Pp. 3. § (2) és (3) bekezdésébe ütköző módon figyelmen kívül hagyta továbbá, hogy a szerződés módosítás alapján vállalt tevékenységet elvégezte és azt az alperes nem vitatta. Azt a következtetést pedig, hogy a szerződés módosítás érvényességéhez és hatályosságához jóváhagyás szükséges, illetve a megadott jóváhagyás a jogszabályoknak megfelelő, a Kbt. 303. § (1) bekezdése ellenére vonta le.

A felperes álláspontja szerint a lehetőségeihez mérten megjelölte az elvégzett tevékenységet, amelyet maga a szerződés módosítás, valamint a független mérnöki zárójelentés is tartalmaz. A per irataihoz becsatolt két kimutatást, amelyeket a szerződés módosítás megkötését megelőzően megküldött az alperesnek, és azok alapján történt a megbízási díj megállapítása. A kimutatások tételesen rögzítik, mely tevékenységek körében merültek fel többlettevékenységek. Bemutatta továbbá napokban megadott bontásban a teljesítés során felmerült megbízási díjak összecszerúségéhez kapcsolódó kalkulációkat. Az eljáró bíróságok a hivatkozott kimutatásokat egyáltalán nem vették figyelembe. Az elsőfokú bíróság a régi Pp. 3. §-ában foglalt rendelkezésbe ütköző módon osztotta ki a bizonyítási terhet, ugyanis nem fejtette ki pontosan, milyen időszakos bontásban kéri a tételes elszámolást. A másodfokú bíróság a fellebbezés erre vonatkozó hivatkozásaira nem volt figyelemmel. Felperes emellett az elsőfokú eljárás során jelezte, hogy a fentiekben túlmenően nem is állt módjában tételesen kimutatni az általa végzett tevékenységeket, mivel a tevékenységéről nem volt kötelezettsége nyilvántartást, kimutatást vezetni. Átalányáras szerződés esetén a vállalkozót megillető díj meghatározásához nincs szükség az elvégzett munka tételes felmérésére. Az alperes nem vitatta, hogy a nyújtott szolgáltatások ellenértéke a szerződés módosításban kikötött átalánydíj mértékével egyező. A megbízás teljesítésével kapcsolatos költségei kimutatása sem volt lehetséges, mivel a tevékenysége ellátásához irodahelyiséget folyamatosan fenn kellett tartania, a mérnöki jogosítványai fenntartásához szükséges költségeket folyamatosan finanszíroznia kellett. A megbízási szerződés esetében nem értelmezhető a pótmunka, pótmegrendelés, többlettevékenység. A másodfokú bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy azt ki kellett volna mutatni. Az alperes nem vitatta a szerződés módosítás alapján végzett tevékenységek elvégzését.

Felperes emellett felülvizsgálati kérelmében jelezte, hogy több vagylagos kereseti kérelmet is előterjesztett, amelyeket a régi Pp. 3. §-ába ütköző módon az eljáró bíróságok nem bíráltak el, és ezek vonatkozásában az indokolási kötelezettségüknek [rég. Pp. 221. § (1) bekezdés] sem tettek eleget.

Nem került elbírálásra felperes azon hivatkozása sem, hogy a szerződésmódosításhoz nem volt szükséges az utólagos jóváhagyás. A szerződésmódosítás Kbt. 303. § (1) bekezdésében meghatározott esete fennállt, ezért a szerződésmódosítás önmagában érvényes és hatályos, annak alapján jogosult az átalánydíjra. A szerződésmódosítás utólagos jóváhagyásra vonatkozó kikötése nem alkalmazható, mert abban a felek a szerződésnek éppen a megbízási díjra vonatkozó részét módosították. Az a tény, hogy a megbízási díjra nem kapott támogatást, nem mentesíti az alperest a díj megfizetésének kötelezettsége alól. A megbízási díj nem volt ingyenes, így a díj kikötés nélkül is jár.

A felperes kérte, hogy a Kúria vegye figyelembe azt a hivatkozását, miszerint a szerződésmódosítás hatályba lépését a felek felfüggesztő feltételhez kötötték. A szerződésmódosítás csak részben került jóváhagyásra, ezért a felfüggesztő feltétel nem következett be, tehát a szerződésmódosítás nem lépett hatályba, de annak megfelelően teljesített, amelyet az alperes elfogadott. A szerződésmódosítás ráutaló magatartással – a régi Ptk. 216. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a jóváhagyástól függetlenül létrejött.

Felperes rögzítette felülvizsgálati kérelmében, hogy az eljáró bíróságok tévedtek, amikor nem észlelték, hogy a megbízási szerződésben és az annak módosításában foglaltaknak eleget tett, ezért – akár megbízási díj jogcímtől függetlenül – a munkavégzés ellenértékére jogosult.

A másodfokú bíróság tévedett, amikor a régi Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére nem vizsgálta a felek akaratát. A felperest ugyanis nem vezette a megbízási díj megfizetésének szándéka. A szerződésmódosítás hatályának beállta nélkül az alperes jogalap nélkül gazdagodott. A felperes ennek megfelelően kérte, hogy a Kúria – a felperes által az elsőfokú bíróság előtti eljárásban előadottaknak megfelelően – a régi Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján kötelezze az alperest a gazdagodás visszatérítésére.

A felperes a felülvizsgálati kérelemben azon az alapon is kérte az alperes kötelezését a megbízási díj megfizetésére, hogy a szerződésmódosítást a KFF a 2015. február 20-án kelt véleményezésében jóváhagyta, így az hatályba lépett.

Felperes rögzítette továbbá, hogy álláspontja szerint a jóerkölsbe és jogszabályba ütköző [rég. Ptk. 200. § (2) bekezdés, 198. § (1) bekezdés, 201. § (1)-(2) bekezdés, 478. § (1) bekezdés], ezáltal semmis a szerződésmódosításnak az a kikötése, amely szerint a felek a hatályba lépését a véleményező szervezet jóváhagyásához kötötték. A semmisségi okot a Kúriának hivatalból észlelnie kell. A felperes ezért kérte, hogy a Kúria a szerződés megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal nyilvánítsa érvényessé az érvénytelen feltételt, hiszen az érvénytelenség miatti érdeksérelem a szerződés megfelelő módosításával, tehát az alperes megbízási díj megfizetésére kötelezésével kiküszöbölhető.

Felperes kérte, hogy amennyiben a Kúria egyik jogcímet sem fogadná el, úgy maga állapítsa meg a jogcímet tekintettel arra, hogy a fél által hivatkozott téves jogi minősítés, a követelés jogcímének hiányos vagy helytelen megjelölése a bíróságot nem köti, a felhozott és bizonyított tényekre a jogszabályt a bíróságnak kell alkalmaznia.

A Kúria Pfv.V.21.702/2018/6. szám alatt meghozott és felperes részére 2020. július 21. napján kézbesített ítéletében a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta, az ítélet indokolása tekintetében azonban a másodfokú bíróság ítéletének indokolását teljes egészében mellőzte és iratellenes, valamint Indítványozó álláspontja szerint alaptörvényellenes módon az alábbiakat rögzítette ítéletében.

A Kúria ennek megfelelően rögzítette ítéletében, hogy a megbízási szerződésmódosítás egyéb feltételei között a felek szabályozták a megállapodásuk hatályba lépését. A felperes az első- és másodfokú eljárás során nem hivatkozott e szerződéses kikötés érvénytelenségére. A Ptk. diszpozitív szabályaitól a szerződésükben a felek egyébként is eltérhetnek, ezért a megbízási szerződés módosításának a felülvizsgálati kérelemben sérelmezett kikötése jogszabályba ütközés okán nem érvénytelen.

A Kúria álláspontja szerint a szerződésmódosítás hatályba lépését illetően a felek okirattal is alátámasztott, egyező perbeli előadása az volt, hogy megállapodásuk értelmében a KFF-nek a 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet 44. §-a alapján kért támogató tartalmú nyilatkozata és véleménye volt a szerződésmódosítás hatályba lépésének feltétele. A KFF nyilatkozatától a megbízási szerződésmódosítás hatályának beálltát a másodfokú bíróság álláspontjával ellentétben nem jogszabály, hanem a felek megállapodása tette függővé. A szerződésmódosítás hatálybalépésre vonatkozó kikötését ezért nem a régi Ptk. 215. §-ában foglaltak alapján, hanem a régi Ptk. 228. § (1) bekezdésében szabályozott feltételtűzésként kellett megítélni. Mindkét esetben függő jogi helyzetről van szó, de az ahhoz kapcsolódó jogkövetkezmények nem azonosak. A beleegyezés, illetőleg jóváhagyás hiányában meghíúsul a szerződéskötés és a szerződésre az érvénytelenség jogkövetkezményeit kell alkalmazni. Ha pedig a felfüggesztő feltétel nem következik be, a szerződés hatálya nem áll be és a jogalap nélküli gazdagodás szabályai alkalmazandók. **A Kúria álláspontja szerint felperes a 2013. évi CLXXVII. törvény (új Ptk.) 50. § (1) bekezdésére tekintettel a régi Ptk. 361-364. §-a szerint támaszthatott volna követelést az alperes ellen. A keresetében azonban elsődlegesen a módosított megbízási szerződés teljesítését, másodlagosan az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatása ellenértékének pénzbeli megtérítését, harmadlagosan megbízási díj fizetését igényelte. Az első- és másodfokú ítélet indokolásából a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben kitűnik, hogy a bíróság valamennyi előterjesztett jogcímen elbírálta a keresetet, és azt végül bizonyítottság hiányában utasította el. A felülvizsgálati kérelemben a felek új jogcímre nem hivatkozhatnak. A jogszabálysértés alapjául hivatkozott jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó felülvizsgálati hivatkozást ezért a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.**

A Kúria álláspontja szerint felperes keresetének hiányzott a jogalapja, nem illette meg az általa érvényesített jog, ezért tényállításainak bizonyítottsága sem vezethetett volna az alperes marasztalására. Azoknak a bizonyítási eljárással kapcsolatos jogsértéseknek, amelyekre a felperes a felülvizsgálati eljárásban hivatkozott, ennél fogva nem lehetett lényeges kihatása az ügy érdemi elbírálására.

A Kúria ítéletében rögzített, fent hivatkozott megállapítások, miszerint

- felperes keresetét az első- és másodfokon eljáró bíróságok valamennyi előterjesztett jogcímen elbírálták, továbbá hogy
- felperes a jogalap nélküli gazdagodásra, mint a kereset jogcímére nem hivatkozott az első- és másodfokú eljárások során és ezért a
- felperes keresetének hiányzott a jogalapja,

egyértelműen iratellenes és álláspontunk szerint alaptörvény-ellenes megállapítások.

A fentiekkel szemben előadjuk, hogy felperes következetesen hivatkozott arra mind az első-, mind a másodfokú eljárások során, hogy a keresete a jogalap nélküli gazdagodáson, mint jogcímen is alapul és kérte mind az első-, mind a másodfokú bíróságot, hogy a kereseti kérelmét ezen a jogcímen is bírálják el a bíróságok.

Ennek megfelelően felperes a Szegedi Járásbíróság 22.P.21.505/2016/11. szám alatt kelt ítéletével szemben benyújtott, 2016. december 13. napján kelt fellebbezésének 4./ pontjában részletesen hivatkozott a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazhatóságára, amelynek végén a következőket adta elő: „Felperes a hatályba nem lépett Szerződésmódosítás rendelkezéseinek megfelelően megbízási tevékenységet végzett, melynek értékével így Alperes, szerződéses jogviszony hiányában jogalap nélkül 17.780.000,- Ft értékben gazdagodott.

Kérjük a Tisztelt Törvényszéket, hogy a Ptk. 361. § (1) bekezdés jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint kötelezze Alperest gazdagodásának visszatérítésére.”

Felperes a fentiek mellett a fenti fellebbezésében arra is hivatkozott (a fellebbezés 7./ pontjában), hogy „Amennyiben a Tisztelt Törvényszék jelen fellebbezésben előadott követelésünk alapjául szolgáló, fentiekben előadott jogcímek közül egyet sem tud elfogadni, úgy kérjük, hogy azt a Tisztelt Törvényszék állapítsa meg tekintettel arra, hogy a fél által hivatkozott téves jogi minősítés, a követelés jogcímének hiányos vagy helytelen megjelölése a bíróságot nem köti; a felhozott és bizonyított tényekre a jogszabályt a bíróságnak kell alkalmaznia.” (Győri Ítéltábla Gf. II. 20 295/2006/4.)”

Emellett felperes a 2017. március 6. napján kelt összefoglaló előkészítő iratának 2. oldal utolsó bekezdésétől kezdődően a következőket adta elő: „Tehát amennyiben – Alperes érvelése alapján – nem állt fenn jogviszony a peres Felek között, úgy Felperes teljesítése révén – Alperes jogalap nélkül – [REDACTED] értékben – gazdagodott.

A jogalap nélküli gazdagodást pedig a régi Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján vissza kell Felperes részére téríteni.”

A Kúria a fentieknek megfelelően annak ellenére állítja, hogy az első- és másodfokon eljárt bíróságok felperes keresetét valamennyi előterjesztett jogcímen elbírálták, továbbá hogy felperes a jogalap nélküli gazdagodásra, mint a kereset jogcímeire nem hivatkozott az első- és másodfokú eljárások során és ezért felperes keresetének hiányzott a jogalapja, hogy a felperes a felülvizsgálatot megelőző eljárásban egyértelműen hivatkozott a jogalap nélküli gazdagodásra, mint jogcímre és kérte is alperes ilyen jogcímen történő marasztalását, azonban az első- és másodfokú bíróságok ezen jogcímen felperes keresetét nem bírálták el, mivel elsődlegesen az érvénytelenség jogkövetkezményeit tekintették alkalmazandónak. A Kúria ehelyett a – felperes által szintén előterjesztett és elbírálni kért – jogalap nélküli gazdagodás jogcímén tartotta megítélhetőnek felperes keresetét, a kereset elutasításának indokaként azonban arra hivatkozott, hogy felperes ilyen jogcímen nem terjesztett elő kereseti kérelmet.

A Kúria fenti hivatkozása azonban súlyosan iratellenesen és a később kifejtettek szerint súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogot. Határozott álláspontunk szerint a Kúriának ugyanis figyelembe kellett volna vennie a felperes által előterjesztett jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó hivatkozást és vagy meg kellett volna változtatnia a másodfokú bíróság ítéletét és helyt adni a felperesi keresetnek, vagy hatályon kívül kellett volna helyezni azt és a korábban eljárt bíróságokat új eljárásra kellett volna utasítania, meghatározva a bíróságok által elvégzendő további perbeli cselekményeket.

Megjegyezzük, hogy Indítványozó nemcsak a jogalap nélküli gazdagodásra alapítottan terjesztett elő kereseti kérelmet, hanem a régi Pp. tekintetében – a jogcímmel kötöttség hiányára alapozottan – kialakult bírósági gyakorlatra (Győri Ítéletábrla Gf. II. 20 295/2006/4.) hivatkozva kifejezetten kérte, hogy amennyiben egyik előterjesztett jogcímet (amelyek közül egyik volt a jogalap nélküli gazdagodás) sem tudja elfogadni a bíróság, annyiban az eljáró bíróság határozza meg a jogcímet, mivel az előterjesztett jogcím a következetes bírósági gyakorlat alapján a bíróságot nem köti.

A Kúria azonban arra hivatkozott, hogy ilyen jogcímen felperes nem is terjesztett elő keresetét és az eljáró bíróságok amúgy is valamennyi jogcímen előterjesztett kereseti kérelmét elbírálták, így semmilyen tekintetben nem vette figyelembe a korábban előterjesztett jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó jogcímet, továbbá az ezen jogcímmel összefüggő felülvizsgálati kérelmet, amely azonban súlyosan iratellenes és alaptörvény-ellenes, hiszen sérti felperes, mint Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való alapjogát.

A fent előadottak tekintetében **2. számú mellékletként** csatoljuk a Szegedi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 22.P.21.505/2016/11. szám alatt meghozott ítéletét, **3. számú mellékletként** csatoljuk az Indítványozó által 2016. december 13. napján előterjesztett fellebbezést, **4. számú**

mellékletként csatoljuk Indítványozó 2017. március 6. napján kelt összefoglaló előkészítő iratát, **5. számú mellékletként** csatoljuk a Szegedi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Pf.20.038/2017/8. szám alatt meghozott végzését, **6. számú mellékletként** csatoljuk Indítványozó 2017. augusztus 31. napján kelt (10. sorszámú) előkészítő iratát, **7. számú mellékletként** csatoljuk a Szegedi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 22.P.20.969/2017/11. szám alatt meghozott ítéletét, **8. számú mellékletként** csatoljuk a Szegedi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.086/2018/5. szám alatt meghozott ítéletét, **9. számú mellékletként** csatoljuk Indítványozó felülvizsgálati kérelmét, valamint **10. számú mellékletként** csatoljuk a Kúria Pfv.V.21.702/2018/6. szám alatt meghozott ítéletét.

Határozott álláspontunk szerint a következőkben kifejtettek tekintettel a jelen indítványban támadott ítélet egyértelműen alaptörvény-ellenes.

A támadott ítélet tekintetében előadjuk továbbá, hogy a jelen Indítványban nem a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatát kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hanem a jelen indítványban amiatt kérjük a Kúria ítéletének megsemmisítését, mivel az az Alaptörvényben biztosított és a jelen Indítványban megjelölt jogainkat súlyosan sérti és ennek megfelelően az ítélet alapvető alkotmányjogi jellegű kérdéseket vet fel.

III/2. Az ítélet alaptörvény-ellenessége

1. Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Magyarország Alaptörvényének Szabadság és Felelősség fejezete XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései alapján:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslással éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”.

2. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tekintetében a következőket kívánjuk előadni:

2.1. Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozatában foglaltaknak megfelelően „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}. Ennek megfelelően álláspontunk szerint szükséges figyelembe venni az Indítványozó által előterjesztett, 2016. december 13. napján kelt fellebbezést, valamint 2017. március 6. napján kelt előkészítő iratot, a Szegedi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 22.P.20.969/2017/11. szám alatt meghozott ítéletét, a Szegedi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.086/2018/5.

szám alatt meghozott ítéletét, Indítványozó felülvizsgálati kérelmét, valamint a Kúria eljárását és ítéletét, amely alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felülvizsgálati kérelemben a jogalap nélküli gazdagodás tekintetében hivatkozott jogszabálysértést a Kúria alaptörvény-ellenes módon nem bírálta el érdemben, továbbá alaptörvény-ellenes módon hivatkozott arra, hogy Indítványozó nem hivatkozott korábban a jogalap nélküli gazdagodásra, mint jogcímre és emiatt hiányzik a kereset jogalapja, illetve a felülvizsgálati kérelem jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó hivatkozása új jogcímre való hivatkozásnak minősül, továbbá alaptörvény-ellenes módon állapította meg a Kúria, hogy az első- és másodfokú bíróságok Indítványozó valamennyi jogcímen előterjesztett kereseti kérelmét elbírálták, ennek megfelelően a Kúria fenti hivatkozásai súlyosan sértik Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

2.2. A fenti AB határozatban az Alkotmánybíróság rögzítette, miszerint „Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül” [legutóbb megerősítve: 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80–81.]. Az Alkotmánybíróság ezt a követelményt első ízben a 39/1997. (VII. 1.) AB határozatában, a közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzésével összefüggésben úgy fogalmazta meg, hogy “[a] közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa. A közigazgatási döntési jogkört meghatározó szabálynak megfelelő szempontot vagy mércét kell tartalmaznia, amely alapján a döntés jogszerűségét a bíróság felülvizsgálhatja.” Az Alkotmánybíróság e határozatának indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási határozatok bírói ellenőrzésének alkotmányos szabályát csak a tisztességes eljáráshoz fűződő jogra tekintettel lehet értelmezni. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben úgy fogalmazott, hogy “az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan (a nemzetközi egyezmények szóhasználatával: fair, équitablement, in billiger Weise) és nyilvánosan folyjék – ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni.” **A fentiek alapján álláspontom szerint megállapítható, hogy a Kúria súlyosan megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát, amikor nem vette figyelembe, hogy Indítványozó előterjesztett a jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó kereseti kérelmet, attól soha nem állt el és ilyen módon a Kúria nem döntött érdemben ezen kereseti kérelemből és a felülvizsgálati kérelemben ezzel összefüggésben előadottokról, azokat nem bírálta el és ennek megfelelően a jogalap nélküli gazdagodással**

összefüggő jogszabálysértésre történt hivatkozást érdemben nem bírálta el, sőt azt állapította meg, hogy Indítványozó nem is hivatkozott ilyen jogcímre, amely miatt a kereset jogalapja hiányzik. Tehát a Kúria nemcsak, hogy nem bírálta el az előterjesztett jogalap nélküli gazdagodásra alapított kereseti kérelemmel kapcsolatos felülvizsgálati kérelmet, de ezzel szemben azt állította, hogy Indítványozó ilyen kereseti kérelmet elő sem terjesztett. A Kúria ezen magatartása álláspontunk szerint súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontom szerint a Kúria ezen eljárása – miszerint ítéletében rögzíti, hogy az első- és másodfokú bíróságok valamennyi előterjesztett jogcímen elbírálták a kereseti kérelmet, továbbá, hogy Indítványozó elő sem terjesztett jogalap nélküli gazdagodás jogcímén keresetet, illetve hogy emiatt Indítványozó keresetének jogcíme hiányzik, továbbá ennek megfelelően el sem bírálta a jogalap nélküli gazdagodással összefüggésben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet, sőt azt új jogcímnak tekintette – egyértelműen megsérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, hiszen a fenti AB határozatban foglaltak ellenére nem döntött Indítványozó perbe vitt jogairól. A Kúria ezen eljárása azért sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel a Kúria ítéletében a véglegesség jellegével eldöntötte az ügyet, azonban olyan módon, hogy Indítványozó perbe vitt jogairól nem döntött, amely azonban álláspontunk szerint egyértelműen alaptörvény-ellenes magatartás és ennek megfelelően a támadott ítélet súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

Ennek megfelelően Indítványozó nem a Kúria ítéletének felülbírálata érdekében terjeszti elő a jelen alkotmányjogi panaszt, hanem azon okból, mivel a Kúria Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát sértette meg azzal, amikor nem bírálta el a fent megjelölt Indítványozó kérelmeket. Álláspontunk szerint a Kúria jelen indítvánnyal támadott ítélete ennek megfelelően egyértelműen alaptörvény-ellenes.

2.3. A fenti AB határozat megállapítása alapján „Az Alaptörvény hatálybalépésével immáron az Alkotmánybíróság feladatai közé tartozik a bírói döntések alaptörvény-ellenességének vizsgálata is, amellyel egyidejűleg jelentkezik a tisztességes eljárás megkövetelte gyakorlati szempontok, így az indokolási kötelezettség meghatározásának igénye is. A Bíróság gyakorlatában az indokolt bírósági döntéshez való jog az Egyezmény 6. Cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben, annak egyik, az Egyezmény szövegében kifejezetten nem nevesített elemeként jelenik meg.” ... „Az Egyezmény jogvédelmi rendszerében a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség (erről lásd: *Baucher kontra Franciaország*, 53640/00.; 2007. július 24., §§ 47–51.).” ... „Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását

jelenti. *A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, **a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.** Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.”* Álláspontunk szerint a Kúria ítélete azon okból is alaptörvény-ellenes és sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel az ítélet nem tartalmaz érdemi és a tényeknek megfelelő indokolást a felülvizsgálati kérelemben a jogalap nélküli gazdagodással kapcsolatos felülvizsgálati kérelem vonatkozásában, mivel ezen hivatkozást a Kúria sajnálatos módon egyáltalán nem bírálta el, arra hivatkozással, hogy ugyan az Indítványozó kereseti kérelme ezen a jogcímen alapos lett volna, ugyanakkor mivel ilyen jogcímenre a keresetet korábban nem alapította, a felülvizsgálati kérelemben arra már nem hivatkozhat, ezért az Indítványozó kereset jogalapja hiányzik. Ezzel szemben Indítványozó a fent részletesen kifejtettek szerint előterjesztette a keresetét ezen a jogcímen is, így felülvizsgálati kérelem előterjesztésére is jogosult volt ebben a tekintetben is, azonban a Kúria ezt teljesen figyelmen kívül hagyta és arra hivatkozva utasította el a keresetet (tartotta fenn hatályában a keresetet elutasító ítéletet), hogy hiányzik a kereset jogalapja, mivel Indítványozó ezen jogcímen nem terjesztett elő kereseti kérelmet. **Ennek megfelelően a Kúria Indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit nem bírálta el és az ítélet erre vonatkozó érdemi megállapításokat sem tartalmaz, továbbá tévesen azt tartalmazza az ítélet, hogy jogcím hiányában nincs helye a felülvizsgálati kérelem elbírálásának és a jogalap nélküli gazdagodás, mint jogcím figyelembevételének.** A Kúria ítélete ugyanakkor a jogalap nélküli gazdagodás tekintetében kizárólag azt tartalmazza – lakonikus rövidséggel – hogy ilyen jogcímen Indítványozó nem terjesztett elő kereseti kérelmet, azonban ez iratellenes megállapítás és a Kúria ezen megállapítása miatt a jogalap nélküli gazdagodás iránti kereseti kérelmet nem is vette figyelembe és az erre vonatkozó felülvizsgálati kérelmet sem bírálta el., amely súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

A fentiek mellett elő kívánjuk adni a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a Kúria a fenti AB határozat egyértelmű rendelkezése ellenére az eljárási szabályokat (jelen esetben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: „Pp.”) rendelkezéseit, különösen a Pp. 3. § (1) és (2) bekezdéseinek rendelkezéseit, amelyek alapján a bíróság köteles tartalmuk szerint figyelembe venni a felek által előadott nyilatkozatokat és kérelmeket, mégpedig nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint) nem az Alaptörvénynek megfelelően alkalmazta, amely megalapozza a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjog sérelmét. A fenti sérelem oka, hogy a Kúria nem vizsgálta meg Indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit, azaz jelen esetben nem vizsgálta meg az első- és másodfokú bíróság iratait és az abban foglalt, Indítványozó által előterjesztett nyilatkozatokat nem létezőnek nyilvánította annak ellenére, hogy a fentiek szerint köteles lett volna azokat figyelembe

venni. Előadjuk továbbá, hogy Indítványozó nyilatkozatainak figyelembevétele nemcsak elvárható lett volna a Kúria eljárása során, de a Pp. 3. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerinti kötelezettsége, sőt emellett a fenti AB határozat rendelkezései alapján Alaptörvényben meghatározott kötelezettsége lett volna a Kúriának Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának biztosítása tekintetében, hiszen a Kúria az Indítványozó által előterjesztett nyilatkozatokat nem létezőnek nyilvánította, majd erre alapította ítéletét. Ennek megfelelően a Kúria fentiek szerinti eljárása és döntése nemcsak eljárási szabályt sért, de egyúttal alapvető alkotmányjogi kérdéseket vet fel, mivel a Kúria fentiek szerinti eljárása egyértelműen sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

Indítványozó ennek megfelelően nem a Kúria döntésének törvényességi felülvizsgálatát kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hanem a Kúria döntésének azon okból történő megsemmisítését, mivel az egyértelműen sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát, hiszen a Szegedi Törvényszék által meghozott jogerős ítélet felülvizsgálatára jogosult Kúria teljes egészében – alapjogot sértő módon – hagyta figyelmen kívül azt a tényt, hogy Indítványozó előterjesztett korábban a jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó jogcímet.

2.4. A 17/2015. (VI. 5.) AB határozat megállapításai alapján „*A »tisztességes eljáráshoz való jog részét képező részjogosultságok [...] korlátozására az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe foglalt, szigorú követelményeket támaztó szükségességi-arányossági teszt alkalmazásával lehetőség van«*” {17/2015. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [103]}. Álláspontunk szerint figyelembe véve azt a tényt, hogy a Kúria a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását (és a kereset elutasítását) kizárólag azon iratellenes megállapításra alapította, hogy a kereset jogalapja hiányzik – mivel álláspontja szerint ilyen jogcímen Indítványozó keresetet egyáltalán nem terjesztett elő, olyan mértékben alaptörvény-ellenes, amely a szükségességi-arányosság tesztet is figyelembe véve alkalmassá teszi az alapjogsértés Tisztelt Alkotmánybíróság általi vizsgálatát.

2.5. A 3373/2019. (XII. 19.) AB határozat alapján „*a bírósághoz fordulás joga, amely a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványa, „azt az elvárást támasztja a szabályozással szemben, hogy a peresített igényekről érdemi döntést hozhasson az eljáró bíróság. Ennek érdekében a jogalkotónak olyan eljárást kell lehetővé tennie, amelyben az irányadó jogszabályi rendelkezések tükrében a bíró határozhat arról, mi jogos és mi nem az”* {17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [47]}. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában kifejezetten a beadványok előterjesztésével kapcsolatban azt a megállapítást tette, hogy “[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, elszenvedői a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelezéseiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.” {3238/2015. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [28]}.

Álláspontunk szerint a fenti Alkotmánybírósági határozatot is figyelembe véve a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélet egyértelműen alaptörvény-ellenes, mivel a Kúria Indítványozó eljárásba vitt jogait és kötelességeit, azaz az Indítványozó által a jogalap nélküli gazdagodás tekintetében előterjesztett kereseti kérelmet és az ezzel összefüggésben a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat nem bírálta el, csupán azt rögzítette, hogy ilyen jogcímen nem terjesztett elő Indítványozó keresetet, ezért hiányzik a kereset jogalapja. Ezen iratellenes megállapítás miatt azonban a Kúria teljesen figyelmen kívül hagyta Indítványozó jogalap nélküli gazdagodás jogcímen érvényesített perbeli jogait és azokat Indítványozó határozott kérelme ellenére kirekesztette az eljárásból, sőt a kereset elutasításának helyességét azzal indokolta, hogy Indítványozó ilyen jogcímen nem is terjesztett elő keresetet, amely megállapítás azonban ellentétes a tényekkel. Álláspontunk szerint a Kúria ezen magatartása súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát.

A fentiek alapján álláspontunk szerint azzal, hogy a Kúria a jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó indítványozói hivatkozásokat nem bírálta el, továbbá a felülvizsgálati kérelem ezzel összefüggésben előterjesztett hivatkozását is figyelmen kívül hagyta és alaptalannak minősítette, egyértelműen megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát. Indítványozónak ugyanis az Alaptörvényben biztosított alapjoga, hogy az eljáró bíróságok az eljárásba vitt jogait és kötelességeit elbírálják. Tekintettel arra, hogy erre a fent kifejtettek szerint nem került sor, a Kúria ítélete álláspontunk szerint, a fenti AB határozatban foglaltakra is tekintettel egyértelműen jogszabálysértő.

A fentiek mellett elő kívánom adni, hogy a Kúria eljárása azért is egyértelműen alaptörvény-ellenes, mivel a kereset elutasításának helyességét kizárólag arra az iratellenes megállapításra alapította, hogy Indítványozó nem terjesztett elő hivatkozást a jogalap nélküli gazdagodás jogcímeire vonatkozóan.

3. A jogorvoslathoz való jog sérelme tekintetében a következőket kívánjuk előadni:

3.1. A jogorvoslathoz való jog tartalma tekintetében a 3373/2019. (XII. 19.) AB határozat a következő megállapításokat tartalmazza: „*az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet a jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi.*”

A 9/2017. (IV. 18.) AB határozat rendelkezései alapján „*Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják.* A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog, mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben.” {9/2017. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [21]}.

Álláspontunk szerint a támadott ítélet egyértelműen alaptörvény-ellenes és sérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát, tekintettel arra, hogy a Kúria figyelmen kívül hagyta Indítványozónak az első- és másodfokú bíróságok előtti eljárások során megtett nyilatkozatait és iratellenesen állapította meg a jogalap nélküli gazdagodás jogcímének hiányát, továbbá a jogcím hiányára alapította a kereset elutasítását, valamint a jogcím hiánya miatt nem bírálta el érdemben Indítványozónak a jogalap nélküli gazdagodással összefüggésben előterjesztett felülvizsgálati kérelmét.

Ennek megfelelően Indítványozó jogorvoslathoz való joga is egyértelműen és súlyosan sérült, hiszen a felülvizsgálati eljárást a Kúria nem az eljárási szabályok által meghatározott keretek között folytatta le az eljárást (a Kúria figyelmen kívül hagyta Indítványozó korábbi nyilatkozatait), továbbá a felülvizsgálati kérelem jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó részeit a Kúria nem bírálta el, valamint a Kúria döntését azon téves megállapításra alapozta, hogy a jogalap nélküli gazdagodásra, mint jogcímre Indítványozó korábban nem hivatkozott. Ennek megfelelően a fentiek alapján az Indítványozó által kért felülvizsgálat, mint jogorvoslati forma nem került biztosításra, holott az a Kúriának kötelessége lett volna és a Kúria ezen mulasztására tekintettel Indítványozó jogorvoslathoz való joga súlyosan sérült, illetve egyúttal a támadott ítélet alaptörvény-ellenessége egyértelműen megállapítható.

3.2. A 3020/2018. (I. 26.) AB határozat és a 35/2013. (XI. 22.) AB határozat megállapításai alapján az Alkotmánybíróság „További elemként határozta meg a jogorvoslati fórum abbéli képességét, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése (hatályon kívül helyezése) révén a sérelmet a döntésre visszaható módon orvosolja.” {3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [37], 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}. **Álláspontunk szerint arra való tekintettel, mivel ténylegesen a Kúria nem vizsgálta felül a támadott döntést, nem vette figyelembe az annak meghozatalát megelőzően megtett Indítványozó nyilatkozatokat, a jogorvoslathoz való jog esszenciális eleme sérült, amely egyúttal az ítélet alaptörvény-ellenességét is jelenti, hiszen a jogorvoslathoz való jog legalapvetőbb jellemzője, eleme a döntés érdemi felülvizsgálata, amely feltételezi az azt megelőzően megtett nyilatkozatok ismeretét. Tekintettel arra, hogy jelen esetben erre nem került sor, az ítélet súlyosan sérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát.**

A fentieknek megfelelően, mivel a Kúria a felülvizsgálat során meghozott döntést valótlan tényekre alapította és az Indítványozó felülvizsgálati kérelmének a jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó részét emiatt el sem bírálta (jogcím hiánya miatt), ennek megfelelően a jogorvoslat lényege, azaz a felülvizsgálat maradt el Indítványozó kérelme (felülvizsgálati kérelem) és Indítványozó korábban megtett perbeli nyilatkozatai (perbe vitt jogai) ellenére. Ennek megfelelően a Kúria eljárása és súlyos mulasztása egyértelműen megsérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát.

3.3. A 24/2015. (VII. 7.) AB határozat megállapításai alapján „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön

és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26], legutóbb megerősítve: 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [25]} Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát, ami azt feltételezi, hogy a jogorvoslatot végző szervnek ténylegesen meg kell vizsgálnia a kérelem érdemét. {Erről lásd: EJEB, Bensaid kontra Egyesült Királyság, (44599/98); 2001. február 6., 53. bekezdés.} „Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[17], 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [26]}” A jogorvoslati jog sérelme azonban gyakran kapcsolatba hozható, illetve visszavezethető más Alaptörvényben biztosított jog(ok) sérelmére is. Egyértelmű például a jogorvoslati jog és a tisztességes eljárás követelményeinek a kapcsolata, hiszen azoknak a jogorvoslati eljárás során is érvényesülniük kell. Ha tehát egy ügyben közvetett módon más alapjogi sérelem gyanúja is felmerül, a jogorvoslat akkor minősül hatékonynak, ha a panaszolt alapjogi sérelem tekintetében a tényleges orvosolhatóság lehetősége fennáll és sor kerül a panaszolt sérelem érdemi felülvizsgálatára.” Tekintettel arra, hogy a Kúria nem folytatta le megfelelően a felülvizsgálati eljárást – nem vette figyelembe az alapul fekvő eljárásban Indítványozó által megtett nyilatkozatokat – és a felülvizsgálati kérelem jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó hivatkozásait érdemben nem bírálta el, a fenti AB határozatban foglaltaknak megfelelően a Kúria ezen eljárása súlyosan sérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát.

A fent kifejtettek szerint álláspontunk szerint egyértelműen megállapítható, hogy a Kúria ítéletét valótlan tényekre (Indítványozói nyilatkozat hiányára) alapította, továbbá a Kúria a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatát a hiányszónak vélt indítványozói nyilatkozatok (jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó hivatkozás) érdemben el sem bírálta. A Kúria ezen eljárása, mulasztása, egyértelműen sérti Indítványozó jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát és egyúttal álláspontom szerint egyértelműen alapvető alkotmányjogi kérdéseket vet fel, hiszen a jogorvoslathoz való jog esszenciális eleme sérült, amikor a Kúria egyáltalán nem vette figyelembe és nem bírálta el a felülvizsgálati kérelem lényegét tartalmazó, fent részletezett Indítványozói hivatkozásokat és az annak alapjául szolgáló, az alapul fekvő eljárásokban megtett indítványozói nyilatkozatokat.

Hangsúlyozni kívánjuk, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztésének nem a Kúria ítéletének felülbírálata a célja, hanem az Indítványozó alapjogait ért sérelem kiküszöbölése, amelynek egyetlen lehetséges eszköze a Tisztelt Alkotmánybíróság előtti eljárás lefolytatása.

3.4. A 24/2015. (VII. 7.) AB határozat megállapításai alapján „Ezek alapján az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy a lefolytatott bírósági eljárás a vizsgált esetben a jogorvoslathoz való alapjog immanens elemének, az állított jogsérelem orvosolhatóságának a lehetőségét és érvényesülését zárta ki, amikor a bíróság nem a panaszos (kérelmező) jogorvoslati kérelmének megfelelően vizsgálta meg a rendőrségi határozatot. A bíróság bár megállapította azt, hogy a rendőrség nem hozhatott volna tiltó határozatot, mégis elutasította a kérelmező jogorvoslati kérelmét, ezzel pedig kiüresítette az indítványozó jogorvoslathoz való alapjogát, hiszen a felülvizsgálati eljárás csak formális értelemben ment végbe, tartalmi, azaz a tiltó okokat érintő bírósági felülvizsgálat nem történt, az azokra irányadó érdemi döntést nem hozott a bíróság.” ... „Az elutasítással a bíróság lényegében nem a rendőrségi határozat törvényességéről döntött, döntésével mégis hatályában fenntartotta a tiltást, aminek a jelen ügyet érintő burkolt jogkövetkezménye, hogy egy, az idő előttiségre vonatkozó, sem az Alaptörvényből, sem pedig a Gytv.-ből le nem vezethető tiltó okot fogadott el a bíróság, amikor a sem a rendőrség határozatában, sem pedig a panaszos (kérelmező) jogorvoslati kérelmében nem szereplő indokra alapította döntését. Ugyanez a döntés a jövőre nézve a bejelentést érdemi vizsgálat nélkül elutasító határozat meghozatalát kilátásba helyező, a bejelentés időbeliségével kapcsolatos szabályt állapít meg, aminek, ahogy arra a bíróság is rámutat, „explicit” jogszabályi alapja nincs. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a bíróság által alkalmazott „ésszerűségi szempont” nem vezethető le sem az Alaptörvényből, sem a Gytv.-ből. Még a „józan ész” szerint „nem túl korán”, például a kezdő időpont előtt egy hónappal vagy akár éppen három nappal bejelentett és tudomásul vett rendezvények esetében sem zárható ki, hogy utóbb olyan esemény következik be, amelyről a rendőrségnek előre nem volt tudomása, így azt nem tudhatja mérlegelni a bejelentés tudomásulvételekor. A bejelentési kötelezettségnek éppen az a lényege, hogy a rendőrség felmérje a rendezvény paramétereit, a kapcsolódó kockázatokat, azt, hogy milyen előkészületeket kell tennie az alapjog gyakorlásának biztosítása érdekében [Lásd: 55/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 442, 458–459., megerősítve 75/2008. (V. 29.) AB határozat, ABH 2008, 651, 660., 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [44]; a Velencei Bizottságnak a gyülekezési szabadsággal kapcsolatos összefoglaló álláspontja: *Compilation of Venice Commission Opinions concerning Freedom of Assembly*, Strasbourg, 04 October 2012, CDL(2012)014rev2, 26–27.], ezért a bejelentési kötelezettség céljával ellentétes, ha a jogalkalmazók önkényesen, jogszabályi alap nélkül nem bírálják el érdemben a meglátásuk szerint idejekorán bejelentett rendezvényeket. A jogalkalmazó szervezeteknek olyan jogalkalmazást és jogértelmezést kell követniük, ami kiszámítható (nem széttartó), és nem vezet az alapjog szükségtelen korlátozására.” **Álláspontom szerint a fentiek alapján is megállapítható, hogy a jelen esetben a Kúria sajnálatos módon kiüresítette a felülvizsgálat, mint jogorvoslat intézményét azzal, hogy teljesen figyelmen kívül hagyta Indítványozónak korábban a jogalap nélküli gazdagodással, mint a kereset alapjául szolgáló egyik jogcímmel kapcsolatos hivatkozásait, sőt tényként állította, hogy ilyen hivatkozásokat Indítványozó**

elő sem terjesztett, továbbá ítéletét ezen – tévesen megállapított – hiányra alapította és a felülvizsgálati kérelemben ezzel összefüggésben előterjesztett hivatkozásokat sem vizsgálta meg érdemben, amellyel gyakorlatilag kizárta az Indítványozót ért és a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogsérelem orvoslását, sőt teljesen irreális, nem létező tényekre alapította ítéletét. A Kúria ezen eljárása álláspontom szerint súlyosan sérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát.

A fent hivatkozott AB határozat alapján megállapítható, hogy a jelen eljárásban tartalmi felülvizsgálatra nem került sor, mivel a Kúria nem az Indítványozó által ténylegesen perbe vitt jogokat bírálta el, sőt, ezzel ellentétesen arra alapította ítéletét, hogy Indítványozó nem hivatkozott a jogalap nélküli gazdagodásra, mint jogcímre (amely iratellenes megállapítás) és emellett a felülvizsgálati kérelem jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó részét sem bírálta el, amely egyértelműen sérti Indítványozó jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát.

Határozott álláspontunk szerint a fentieknek megfelelően a Kúria ítélete súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogokat.

III/3. Indítványozó alapjogának sérelme

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélet határozott álláspontunk szerint a fentiekben előadottak szerint súlyosan sérti Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseinek megfelelően biztosított tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogait.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy határozott álláspontom szerint a támadott ítéletben foglalt rendelkezések ennek megfelelően súlyosan és alkotmányosan indokolhatatlan sértik egyrészről Indítványozó tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogát akkor, amikor az Alkotmánybíróság határozataiban foglaltaktól eltérően Indítványozó perbe vitt – és fent részletesen ismertetett – nyilatkozatait, jogait, kérelmét, hivatkozásait a Kúria nem bírálta el és iratellenesen állapította meg, hogy Indítványozó a jogalap nélküli gazdagodásra, mint jogcímre vonatkozó hivatkozást nem terjesztett elő, továbbá erre hivatkozással állapította meg, hogy a keresetnek nincs jogalapja és erre hivatkozással tartotta fenn hatályában az Indítványozó keresetét elutasító jogerős ítéletet. Ennek megfelelően álláspontom szerint Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjoga a fent kifejtette AB határozatok alapján egyértelműen megsértésre került.

A Kúria ítélete emellett egyértelműen megsértette Indítványozó jogorvoslathoz való jogát, amikor a jogorvoslati kérelemben (felülvizsgálati kérelem) írtak érdemi vizsgálatát a Kúria nem végezte el, a jogorvoslati eljárást érdemben a vonatkozó eljárási szabályok szerint nem folytatta le, amikor nem vette figyelembe Indítványozónak az első- és másodfokú eljárás során tett nyilatkozatait és arra hivatkozva, hogy Indítványozó a jogalap nélküli gazdagodásra, mint

jogcímre nem is hivatkozott, a felülvizsgálati kérelem erre vonatkozó részét el sem bírálta, amelyre tekintettel valódi, tartalmi felülvizsgálat a Kúria részéről nem történt.

Álláspontunk szerint az Indítványozót ért jogsértés egyértelműen olyan súlyú, amely egyúttal a támadott ítélet alaptörvény-ellenességét is eredményezi, mivel a Kúria eljárása a tisztességes eljáráshoz való jog lényegét sérti, azaz a Kúria teljes egészében és önkényesen figyelmen kívül hagyta Indítványozónak a perben előadott kérelmét, továbbá emellett a jogorvoslathoz való jog leglényegesebb elemét, a kérelem érdemi vizsgálatát és a sérelmezett döntés felülvizsgálatának elvégzésére és az annak alapjául szolgáló, az Indítványozó által a perbe bevitt jogok és nyilatkozatok vizsgálatára vonatkozó kötelezettséget, mint a jogorvoslathoz való jog legalapvetőbb elemeit sértette meg, amikor érdemben a kérelem vizsgálata és a felülvizsgálat elvégzése a fent kifejtettek szerint nem történt meg, hiszen a Kúriától kért érdemi felülvizsgálat a kérelemben foglaltak ellenére egyértelműen elmaradt.

IV. ÖSSZEGZÉS

Az ítélet rendelkezéseinek vizsgálata alapján egyértelműen megállapítható, hogy Indítványozó az Abtv. által megkövetelt érintettség feltételeinek eleget tesz, ennek megfelelően a jelen indítvány befogadható, így az Abtv. 27. §-a szerint indítvány benyújtására jogosult.

A fentiekben előadottaknak megfelelően álláspontunk szerint az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseit, ennek megfelelően kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ítélet alaptörvény-ellenességét megállapítani, illetve a támadott ítéletet megsemmisíteni szíveskedjen.

V. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

Figyelemmel a 22/2012. (V.11.) AB határozat és a 13/2013. (VI.17.) AB határozat tartalmára, jelen alkotmányjogi panaszban hivatkozás történik a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi határozataira is az Alaptörvény azon rendelkezései vonatkozásában, amelyek tartalmukban és kontextusukban nem térnek el az 1949. évi XX. törvényben írtaktól.

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen Indítvánnyal támadott ítéletet 2020. július 21. napján kaptuk kézhez elektronikus küldeményként.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel Indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panasz, illetve a panaszban foglalt személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Kelt: Budapest, 2020. szeptember 18. napján

Tisztelettel:

DR. HETZMANN ALBERT

Indítványozó

képviselésében: Dr. Hetzmann Albert ügyvéd

Mellékletek:

- 1. számú melléklet:** a jogi képviselőnek az alkotmányjogi panasz előterjesztésére szóló ügyvédi meghatalmazása
- 2. számú melléklet:** a Szegedi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 22.P.21.505/2016/11. szám alatt meghozott ítélete
- 3. számú melléklet:** az Indítványozó által 2016. december 13. napján előterjesztett fellebbezés
- 4. számú melléklet:** Indítványozó 2017. március 6. napján kelt összefoglaló előkészítő irata
- 5. számú melléklet:** a Szegedi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Pf.20.038/2017/8. szám alatt meghozott végzése
- 6. számú melléklet:** Indítványozó 2017. augusztus 31. napján kelt (10. sorszámú) előkészítő irata
- 7. számú melléklet:** a Szegedi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 22.P.20.969/2017/11. szám alatt meghozott ítélete
- 8. számú melléklet:** a Szegedi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.086/2018/5. szám alatt meghozott ítélete
- 9. számú melléklet:** Indítványozó felülvizsgálati kérelme
- 10. számú melléklet:** a Kúria Pfv.V.21.702/2018/6. szám alatt meghozott ítélete